

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 20

Utgitt 2 juni.

1939

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

16 mai.

Departementet har d. d. approbert de av Kviteseid herredstyre, Telemark fylke, i møter 17 februar og 17 mars 1939 fastsatte vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innenbygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret etter forutgående innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hva derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede, må skje under tilbørlig hensyntagen til jordens beliggenhet og skikkethet for dyrking samt til om brukets drift sammenlignet med hva der antas å være gjennemsnittet for tilsvarende jord i herredet må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jodbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale seg. Deretter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sånt pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i minnelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeider det mener bør foretas for å bringe jorden i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeider som skal utføres for å bringe jorden i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal der settes eieren en rimelig frist hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeider som skal utføres. Så vel under fast-

16 mai. settelsen av disse som av fristen skal der tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noe tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeider.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1 000 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hva derom er bestemt i lovens § 54.

19 mai. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov n. 5 av 25 juli 1913 vedtak av Norderhov herredstyre, Buskerud fylke, i møte 5 mai 1939 om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 27 mai 1939 fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser opphører å gjelde.

Vedtekten lyder så:

§ 1.

A. Utsalgssteder for salg av varer skal med de nedenfor nevnte unntak på hverdager holdes lukket fra kl. 18 til kl. 8,30.

Påskeaften, 1 mai og 17 mai holdes helt lukket.

Pinseaften, St. Hansaften, julaften, tredje juledag og nyttårsaften lukkes kl. 15.

På hverdager i tiden fra og med 18 til og med 23 desember kan holdes åpent til kl. 19.

B. På søn- og helligdager holdes helt lukket.

§ 2.

A. Utsalgssteder som selger tobakksvarer og artikler for tobakksrøyking, frukt, sjokolade, drops, mineralvann, vørterøl, hermetisk melk, fyrstikker, såpe, skrivesaker, papir, iskrem, baker- og konditorvarer samt saft og syltetøy skal med de nedenfor nevnte unntak på hverdager holdes lukket fra kl. 19 til kl. 8,30.

1 mai og 17 mai lukkes kl. 13. Påskeaften, pinseaften, 19 mai. St. Hansaften, julaften, tredje juledag og nyttårsaften lukkes kl. 15.

B. På søn- og helligdager holdes helt lukket.

§ 3. Utsalgssteder som selger melk og fløte kan når to eller tre søn- og helligdager faller umiddelbart etter hverandre, holde åpent henholdsvis den annen eller tredje av disse dager fra kl. 8,30 til kl. 10 og kan på påskeaften holde åpent fra kl. 8,30 til kl. 15.

Disse utsalgssteder omfattes for øvrig av bestemmelsene i denne vedtekts § 1.

§ 4. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt etter lukningstid og ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 5. Utsalgssteder som bare selger aviser, tidsskrifter, reiselektyre, frimerker og skrivesaker omfattes ikke av vedtekts bestemmelser.

Det samme gjelder i tiden fra og med 15 mai til og med 30 september også for utsalgssteder, som bare selger frukt, sjokolade, drops, mineralvann, vøtterøl og iskrem; jfr. dog den alminnelige helligdagslovgivning og for julaftens vedkommende lov av 14 juli 1897.

§ 6. Utsalgssteder, hvor der selges varer som der foran er fastsatt forskjellige lukningstider for, må rette seg etter lukningstiden for de varer som rammes av den strengeste lukningsbestemmelse.

Likeså må den strengeste bestemmelse gjelde når to dager, som der er fastsatt forskjellige lukningstider for, faller på hverandre.

§ 7. Overtredelse av denne vedtekts bestemmelser straffes etter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

Bekjentgjørelse fra Finansdepartementet om opphevelse av den alminnelige tollfrihet ved landverts innførsel til Karasjok, Polmak og Nesseby herreder. 20 mai.

I. I medhold av bemyndigelsen i tolltariffens innledende bestemmelser § 3, 6, siste ledd, traff departementet i skrivelser av 24 september 1938 til distriktstollinspektørene i Tromsø og Vadsø bestemmelse om at den gjeldende alminnelige tollfrihet ved landverts innførsel til Karasjok og Polmak herreder med nedennevnte unntak skulle oppheves fra og med 20 oktober 1938.

20 mai.

II. I samsvar med artikkel 1 i tilleggsavtalen av 21 juli 1937 til den norsk-finske handelstraktat av 11 november 1930 (jfr. departementets bekjentgjørelse av 27 september 1937) er den bestående adgang til tollfri innførsel til Karasjok og Polmak foreløpig opprettholdt for de «egentlige grenseboere».

Med «egentlige grenseboere» skal inntil videre forstås: i Karasjok: oppsitterne i selve Tana-dalen fra grensen mot Polmak til Elvemunn og i Anarjokkas dalføre fra Elvemunn til grensen mot Kautokeino, og i Polmak: oppsitterne i Tana-dalføret fra grenserøys nr. 343 til herredsgrensen mot Karasjok. Som «egentlige grenseboere» blir i begge grenseherreder også å betrakte de flyttlapper som midlertidig oppholder seg i de nevnte strøk.

III. Den under II nevnte tollfrihet er betinget av at innførselen skjer til personlig bruk for de «egentlige grenseboere» selv eller deres husstand. Hvis de fra Finnland importerte varer føres videre fra de omhandlede strøk og lenger inn i landet, må de først angis til fortolling (beriktigelse) på vedkommende tollstasjon.

IV. Unntatt fra den i punkt II og III nevnte tollfrihet som tilkommer de «egentlige grenseboere», er spillekort brennevin og spiritus, vin og andre alkoholholdige drikker.

V. De berettigede grenseboere fritas i medhold av tolllovens § 38 inntil videre for å melde seg ved tollstasjonen ved innpassering fra Finnland til de forannevnte strøk under forutsetning av at de ikke medbringer varer hvis innførsel er forbudt eller underkastet restriksjoner.

VI. De «egentlige grenseboere» må som legitimasjon for sin rett til tollfri innførsel løse grenseboerkort, som utstedes henholdsvis av lensmannen i Karasjok og lensmannen i Polmak. Det blir på forlangende å utstede særskilt kort til hver av de berettigede grenseboere som har fylt 15 år, idet personer under denne alder anføres på husfarens (familieoverhodets kort) og må medbringe dette ved hver innførsel. For grenseboerkortet er det fastsatt spesielle forskrifter med hensyn til gyldighetstid m. v. Disse er inntatt i kortet.

VII. Den gjeldende tollfrihet ved landverts innførsel til Nesseby herred oppheves herved. I dette herred er det ingen som skal anses som «egentlige grenseboere».

VIII. Bestemmelsene i forannevnte tilleggsavtale av 21 juli 1937, artikkel 5, gjelder også innførselen til Karasjok, Polmak og Nesseby.

Artikkel 5 er sålydende:

20 mai.

- a) Eier eller forpakter av landeiendommer beliggende på begge sider av grensen, sammenhengende eller i en avstand av ikke over 20 kilometer mellom deres nærmeste grenser, kan innføre tollfritt fra det ene land til det annet utsæd, husdyr og redskaper nødvendige til nevnte eiendommers drift.
- b) Beboerne am områder beliggende i nærheten av grensen på den ene eller den annen side kan for sitt husholdningsbehov føre varer, som er bestemt til å gjeninnføres, fra det ene land til det annet for der å la dem underkaste blekning, farvning, garvning, maling, spinning, vevning eller annen liknende bearbeidelse, eller for å reparere dem, uten å være forpliktet til i den anledning å erlegge toll i noe av de to land.
- c) Trekkdyr og kjøretøyer som åpenbart kun anvendes til transport av gods eller personer fra det ene av de to land til det annet, skal være fritatt for enhver tollavgift.

IX. Overtredelse av foranstående bestemmelser kan medføre straff etter toll-lovgivningen og tap av retten til tollfri innførsel for de «egentlige grenseboere».

X. Nærmere opplysninger om den nye ordning vil kunne fås ved henvendelse til tollkamret i Hammerfest for Karasjoks vedkommende og til tollkamret i Vadsø for Polmaks og Nessbys vedkommende.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

20 mai.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Aker herredstyre, Akershus fylke, i møte 4 mai 1939 vedtatte regulering av en del av gnr. 31, bnr. 1, Hov i Aker.

Samtidig har departementet stadfestet vedtekter for det regulerte område, vedtatt av herredstyret i samme møte.

Vedtektene lyder så:

1. Alle bygninger skal være av mur eller jernbetong og bare for vanlig boligbebyggelse. Dessuten skal det på de antydde steder i reguleringsplanen bygges en butikkbygning i 1 etasje og garasjer.

2. Tallene på blokkene i planen angir antallet av etasjer (3, 5, 6). Over øverste fulle etasje kan oppføres ennå en etasje, når den rykkes tilbake $\frac{1}{4}$ part av husbredden på alle sider, og begge tak forsynes med flatt tak (svakthellende tak). Flatt tak (svakt hellende tak) må for øvrig gjennomføres over alt i nærværende reguleringsfelt.

20 mai. 3. I stigende terreng med avtrapning i gesimsen skal høydeforskjellen utlignes i jevne intervaller. Dispensasjon herfra skal kunne gis når det med tilstrekkelig materiale bevises at det kan oppnås arkitektoniske fordeler med ujevne intervaller eller ved andre løsninger.

4. Tørkestativer oppsettes enten på takene eller det arrangeres med tørking av vask etc. inne i kjelleren i forbindelse med vaskeri. Utvendige tørkeplasser i terrenghøyde tillates ikke oppsatt. Det må oppsettes felles antenneanlegg for hver bygningsblokk.

5. Utvendige søppelkasser tillates ikke oppsatt. Enten skal det anlegges hensiktsmessige søppelforbrenningsanlegg eller passende søppelnedkast.

6. Byggetillatelse skal ikke meddeles før det på grunnlag av klare, fagmessige tegninger er gitt en tilfredsstillende løsning av så vel planer som fasader, farvespørsmål, tørkestativer, havebehandling og innhegning for hver enkelt blokks vedkommende. Hvor bebyggelsesplanen viser en sammenbygging av flere blokker, skal dette løses for hele bygningsgruppen.

7. Bygningenes fasader skal pusses. Husfarvene skal godtas av Akers bygningsvesen.

8. Unntak fra disse vedtekter kan, hvor særlige grunner taler for det, tillates av reguleringsrådet innenfor den i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Aker opptrukne ramme.

For øvrig gjelder bestemmelsene i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Aker.

20 mai. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre den av Hamar bystyre i møte 28 april 1939 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 104.

Vedtekten lyder så:

For enhver bolig skal det være eget kjøkken, som skal ha avtrekk for damp. Kjøkkenet skal tilfredsstillende i denne paragraf oppstilte krav. Herfra kan bygningsrådet dispensere etterat helserådets samtykke er innhentet.

20 mai. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Drammen bystyre i møte 27 april 1939 vedtatte regulering av Austadjordet øst for Austadgata.

Samtidig har departementet stadfestet som gjeldende til

videre vedtekter for det regulerte område, vedtatt av 20 mai. bystyret i samme møte.

Vedtektene lyder så:

1. Arealet nordenfor Vestfoldveien—Iver Holters gate, med unntak av de to kvartaler som begrenses av Austadgata—gate C—Treschows gate og Vestfoldveien, reguleres for bebyggelse beregnet til industrielle bedrifter.

2. På det areal som er nevnt i punkt 1 skal bebyggelsen langs alle gater være mest mulig sammenhengende med en høyde til gesims av 11,0 m.

3. På de to kvartaler som begrenses av Austadgata, gate C, Treschows gate og Vestfoldveien og kvartalene på sørsiden av Vestfoldveien og Iver Holters gate fra Austadgata til Anchersbakken er anlegg av bedrifter og opplag av den art som er omhandlet i bygningslovens § 63, punkt 1, ikke tillatt. Heller ikke tillates andre industrielle anlegg som etter bygningsrådets skjønn er sjenerende for omgivelsene.

4. På de arealer som er nevnt i punkt 3 skal det være åpen bebyggelse av 2 etasjers høyde.

5. Tilbaketrukne byggelinjer reguleres for:

Treschows gate fra Bjørnstjerne Bjørnsons gate til Vestfoldveien i 5 m avstand fra gatelinjen på begge sider av gata. Gate D i 5 m avstand fra gatelinjen på begge sider av gata. Gate C fra Austadgata til Anchersbakken i 3,75 m avstand fra gatelinjen på begge sider av gata.

Vestfoldveien fra Austadgata til Colletts gate og Iver Holters gate fra Collets gate til Anchersbakken i 4 m avstand fra gatelinjen på begge sider av gatene.

6. Hvor bebyggelsen skal oppføres langs gatelinjen, må tak ikke gis fall mot gata.

7. Unntak fra disse vedtekter kan, hvis særlige grunner taler for det, tillates av bygningsrådet med samtykke av fasaderådet innenfor rammen av bygningsloven og stadfestede bygningsvedtekter for Drammen.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

20 mai.

I henhold til § 19 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 oppheves tidligere bestemmelse av departementet i skrivelse av 14 januar 1929 om at byggebeltet omkring Lille-sand i Vestre Moland herred, Aust-Agder fylke, skal være underlagt byens bygningsmyndigheter og bystyre i bygningsvesenets anliggender, slik at nevnte byggebelte heretter skal være underlagt herredets bygningsmyndigheter og herredstyret.

20 mai. Samtidig bestemmer departementet i henhold til nevnte lovs § 13 at lensmannen i Vestre Moland skal være medlem av bygningsrådet for byggebeltet i stedet for vedkommende politimester.

22 mai. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre den av Nord-Fron herredstyre, Opland fylke, vedtatte tilføyelse til vedtekt til bygningslovens § 23 for Vinstra bygningsdistrikt.

Tilføyselsen lyder så:

Bygninger til hovedgata (riksveien) kan av bygningsrådet tillates oppført tilbaketrukket fra gatelinjen.

22 mai. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Drammen bystyre i møte 27 april 1939 vedtatte regulering av Hans Larsens vei, Stadshauptmann Aass' vei og forbindelsesvei mellom disse.

Samtidig har departementet stadfestet vedtekter for det regulerte område, vedtatt av bystyret i samme møte.

Vedtektene lyder så:

1. På nordsiden av Hans Larsens vei reguleres bygge-
linjen i 5 m avstand fra gatelinjen og på sørsiden fra Strø-
tvedtveien til vei X, byggelinje i 5 m avstand fra gatelinjen
og videre i 2,5 m avstand fra gatelinjen.

2. På nordsiden av Stadshauptmann Aass' vei reguleres
byggelinje i 5 m avstand fra gatelinjen og på sørsiden i 2,5 m
avstand fra gatelinjen.

3. På begge sider av forbindelsesvei X reguleres bygge-
linjen i 5 m avstand fra gatelinjen.

4. Bebyggelsen skal være åpen.

5. Bebyggelsen langs begge sider av Hans Larsens vei
og Stadshauptmann Aass' vei tillates oppført kun i 1 etasje.

6. Uthuser (garasjer) må anordnes slik i forhold til be-
boelseshusene at det dannes en arkitektonisk helhet.

7. Avvikelser fra disse bestemmelser kan tillates av byg-
ningsrådet med fasaderådets samtykke innenfor rammen av
bestemmelsene i bygningsloven og de alminnelige bygnings-
vedtekter for Drammen.

22 mai. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar
1924 stadfestes den av Flekkefjord bystyre i møte 3

april 1939 vedtatte regulering av Elvegata mel- 22 mai.
lom Kirkeveien og Tollbubrygga.

I henhold til samme lovs § 3 stadfestes videre de av bystyret, i samme møte vedtatte vedtekter for det regulerede område, dog med enkelte endringer.

Vedtektene lyder så:

1. I strøket mot Elvegata skal ikke tillates anlagt befrakter og opplag av den i bygningslovens paragraf 63, punkt 1 omhandlede art.

2. Gesimshøyden fastsettes til 10 m, etasjeantallet til 3. Kjeller og loft regnes ikke med i etasjenes antall. Kjellerens overkant må ikke ligge mer enn 0,6 m over gatas nivå. Gesims og mønehøyde gjøres gjennomgående etter bygningsrådets nærmere bestemmelse.

3. Bygningene skal ha fasademessig utstyr. De forskjellige bygningers ytre skal i det vesentlige være i overensstemmelse med hinannen, utført i noenlunde ensartede materialer og farve, samt med likt takfall og harmoniserende arkitektur.

4. Fra disse regler kan bygningsrådet under iakttagelse av bestemmelsene i bygningsloven tillate unntak hvor grunner taler for dette.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

23 mai.

I medhold av bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 11 desember 1924 og § 67 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 stadfester departementet nedenfor angitte tilleggbestemmelser til nevnte lovs §§ 8, 9, 20 og 29 for Bærum, vedtatt av Bærum herredstyre, Akershus fylke, i møte 20 februar 1939.

Tilleggsbestemmelsene lyder så:

Til §§ 8 og 9.

Brannsyn utføres foreløpig av vedkommende feiermester alene. Det skal utføres hvert annet år slik at alle bygninger er besiktiget i løpet av 2 år. Innenfor den tidligere Sandvika brannkommunes område blir dog brannsyn å utføre en gang årlig.

Til § 20.

Brannredskaper blir å bekoste i den utstrekning herredstyre finner det påkrevd.

Til § 29.

Innen den tidligere Sandvika brannkommunes område skjer brannvarslingen gjennom selvvirkende brannalarmanlegg med brannmeldere i gatene og varselklokker hos befol-

23 mai. og mannskap. I branndistriktet for øvrig skjer varslingen gjennom telefonoppringning som hittil.

I medhold av bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 4 juni 1920, jfr. nevnte lovs § 23 samt §§ 24 og 27 stadfester departementet forskrifter for Bærum brannvern m. v. vedtatt av herredstyret i samme møte.

Forskriftene for brannvernet lyder så:

Kapitel I. *Organisasjon.*

Bærum brannvern består av:

§ 1. Det for det faste korps og borgerkorpset felles overbefal, nemlig:

1. Brannsjefen.
2. Branninspektøren, som er brannsjefens stedfortreder i dennes forfall eller fravær.
3. Brannmester.
4. Underbrannmester.

§ 2. Det faste brannkorps — brannformenn, brannkonstabler og aspiranter — i så stort antall som formannskapet til enhver tid bestemmer.

§ 3. Det borgerlige brannvern som bare gjelder Sandvika og som inndeles i:

1. Slokningskorps.
2. Redningskorps.

Hvert av disse 2 korps ledes av en formann med en stedfortreder.

Antall mannskaper i hvert av korpsevene blir til enhver tid skjønnsmessig å bestemme i forhold til den utskrevne mannskapsstyrke.

Kapitel II. *Alminnelige bestemmelser.*

§ 4. Av de under kapitel I § 1 nevnte overbefalingsmenn må aldri mer enn 2 samtidig være fraværende fra stedet.

§ 5. Brannsjefen må ikke være fraværende fra stedet i lengere tid enn ett døgn uten at rådmannen er underrettet.

§ 6. Branninspektøren og brannmestrene samt mannskaperne i det faste korps må ikke være fraværende fra stedet i lengere tid enn ett døgn uten brannsjefens tillatelse.

§ 7. Brannsjefen tilsettes av formannskapet med fylkesmannens godkjenning.

De øvrige befalingsmenn og mannskaper tilsettes av formannskapet etter innstilling av brannsjefen og brannstyret.

§ 8. Den gjensidige oppsigelsesfrist for brannsjefen, brannbefelet og korpsets øvrige medlemmer er 3 — tre — måneder.

Kapitel III. *Overbefalets plikter.*

23 mai.

§ 9. Brannsjefen er øverstkommanderende så vel for det faste korps som for brannvernet for øvrig.

Han er ansvarlig for at de oppgaver som i henhold til gjeldende lover og bestemmelser er pålagt brannvesenet blir løst på en tilfredsstillende måte.

§ 10. Branninspektøren er nestkommanderende både for det faste brannkorps og for det øvrige brannvern under brann, øvelser eller liknende, og skal for øvrig etter brannsjefens nærmere ordre assistere denne i hans verv som sånn.

Han er brannsjefens stedfortreder i dennes forfall eller fravær, og overtar da hans plikter og rettigheter.

§ 11. Brannmesteren og underbrannmesteren deltar i alle utrykninger. De skal være brannsjefens og hans stedfortreders medhjelpere og skal etter beste evne søke å befordre orden og disiplin i korpsen. De har det nærmeste ansvar for at brannmateriellet til enhver tid er i orden og skal sørge for at vakttjenesten blir utført på foreskrevet måte.

Kapitel IV. *Det borgerlige brannvern.*

§ 12. Det borgerlige brannvern mønstres ved brannmøte en gang årlig. Dessuten foretas minst 2 øvelser pr. år med befall og mannskaper.

Befalet deltar ytterligere i minst en øvelse pr. år sammen med det faste korps etter brannsjefens nærmere bestemmelse.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

23 mai.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre med en del endringer de av Eresfjord og Vistdal herredstyre, Møre og Romsdal fylke, i møte 17 mars 1939 vedtatte vedtekter til bygningsloven for Naust.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Det kan av bygningsrådet antas en dertil skikket mann til å bistå bygningsrådet med å føre kontroll med bygningsarbeidets utførelse.

Instruks for denne kontrollør kan utferdiges av bygningsrådet. Godtgjørelsen for kontrolløren fastsettes for hvert år av herredstyret etter bygningsrådets forslag.

§ 2. Som regel må ingen murbygning oppføres i mer enn 2 etasjer foruten kjeller og loft. Unntak herfra kan i særlige høve tillates av bygningsrådet.

§ 3. Det skal overalt anvendes åpen bebyggelse. Med bygningsrådets samtykke kan det bygges direkte til nabo-

23 mai. grensen når brannvegg anvendes og sikkerhet tilveiebringes ved tinglyst erklæring for at naboen oppfører sin bygning slik at gavlene dekker hinannen.

§ 4. Ingen tomt må skylddeles eller bebygges forinnen det foreligger en av bygningsrådet godkjent tomteinndeling for vedkommende kvartal så framt selgeren eller byggherren eier kvartalet.

Bygningsrådet kan under samme forutsetning forlange å få seg forelagt til godkjenning tomteinndelingsplan for tilstøtende kvartaler.

§ 5. Grunneierens plikt til å refundere kommunen dens utlegg til ervervelse av grunn til gate skal gjelde inntil det maksimum og på den måte som er foreskrevet i lovens § 47.

§ 6. Hvis ny gate opparbeides av kommunen etter denne vedtekts ikrafttreden skal den grunneier som fører opp eller har ført opp bygning mot gata, under iakttakelse av lovens § 48 erstatte kommunen dens utlegg, det samme gjelder også nedlegging av kloakk.

Disse regler kan også gjøres gjeldende, når eldre vei inngår i regulert gate.

Fordelingen av utlegget skjer vanligvis etter samme regel som anført i lovens § 46 angående gategrunn.

Den grunneier hvis eiendom ikke støter til gata, men bare har eller kan få adkomst til samme, kan pålegges å delta i utgiftene i et forhold som avgjøres ved skjønn opptatt på kommunens bekostning.

De utgifter som således påføres en grunneier, må ikke stå i misforhold til den verdiforøkelse hans eiendom oppnår ved gateopparbeidelsen eller nedlegging av kloakk.

§ 7. Etter innhentet uttalelse fra helserådet kan bygningsrådet forby, at helseskadelige bedrifter som gassverk, cellulosefabrikk, benmelfabrikk, fabrikk for sildolje, kruttmølle og liknende bedrifter eller innretninger, som kan virke sjenerende ved lukt, røk, støy, rystelser, forurensning av vann eller liknende anlegges innen Nauste bygningsdistrikt.

24 mai. **Skriv** frå Justisdepartementet.

Etter fullmakt gjevi ved kongelege resolusjonar frå 16 januar 1925 og 19 august 1932 har departementet i samhøve med lov nr. 1 frå 6 juni 1891 om politivedtekter for heradene i riket, lov frå 22 mai 1875 om retten til å halda dramatiske og andre offentlege framsyningar m. v., lov nr. 2 frå 19 april 1899 til vern av born mot bruk av tobakk og lov nr. 3 frå 17 juni 1932 om tillegg til politilovgjevinga stadfest vedtaket åt

Akra heradstyre, Rogaland fylke, i møte 18 januar 1939 24 mai.
om politivedtekt.

Vedtekta lyder så:

§ 1. På ålmen veg, plass, bru eller bryggja må ikkje folk flokka seg i hop, fara med ståk, skrik, slagsmål eller onnor uvyrden åtferd, så den offentlege orden vert skipla, vegfarande folk hindra eller ferdsla meinka.

§ 2. På dei stader som er nemde i § 1 må ingen nyta rusdrykk, spela kort, eller spela og dansa.

§ 3. På dei stader som er nemde i § 1, samt i offentlege samlingshus eller nær desse, må ingen skyte, brenna fyrverkeri, krut eller andre sprengstoff, kasta stein, snøball, eller på onnor vis vera til skade eller meins for folk. Ingen må kasta spiker, glas eller anna avfall på offentleg veg eller plass. Ved mineringsarbeid må ein bruka forsvarleg dekke og setja vakt.

Ingen må klatra i stolpar for elektrisitet, lys, vegvisarar eller telefon og liknande ved ålmen veg eller plass. Heller ikkje må nokon kasta stein etter slike stolpar.

Brannsignalapparat må ingen røra utan brann skal varslast, jfr. § 349 i straffelova.

§ 4. Kretur bør ikkje gå lause på ålmen veg, eller beite så nær ålmen veg at dei kjem inn på denne.

§ 5. Hundar som syner hug til å bita eller skrema folk eller kretur ved gøyning eller ved å renna etter dei, skal ikkje gå lause på ålmen veg. Det same gjeld tisper i paringstida.

§ 6. Det er forbode å skjera, skriva eller teikna på gard og grind, vegstolpar, hus eller mur som vender mot ålmen veg. Treplantingar, blomar eller andre ting som skal vera til nytte eller pryd, må ikkje skadast på nokor vis. Lovleg oppsette plakatar eller kunngjeringer må ikkje rivast ned, flyttast, tilsulkast eller gjerast uleselege.

§ 7. Ved kjelkeaking på ålmen veg må der synast slik varsemd at det ikkje er til meins for farande folk eller køyrety. Politiet kan forby renning på spark på visse bolkar av ålmen veg.

§ 8. På kyrkjegard må ingen leika eller bruka onnor åtferd som ikkje høver på denne stad. Ingen må gjera skade på gravstader, blomar, tre eller gjerde.

§ 9. Det er forbode å selja eller gi tobakk til born under 15 år utan dei har med seg dagsett kjøpesetel frå føresette som kjøpmannen kjenner. Denne setel skal gøymast i seks månader, så politiet i tilfelle kan få sjå den. Har born under 15 år tobakk eller andre ting som kan nyttast til nyting av

24 mai. tobakk på ålmen veg eller plass, kan dette takast frå dei av politiet.

§ 10. Born under 14 år må ikkje på eiga hand gå omkring på ålmen veg eller plass etter klokka 20 i tida frå 1 oktober til 1 april, og etter klokka 22 resten av året.

Det er forbode born under 14 år tilgjenge til festar, møter, basarar og andre ålmenne tilskipingar etter dei ovanfor nemnde tider, utan dei er i fylgje med foreldre eller føresette.

§ 11. Ingen må halda offentlege forestellingar eller framsyningar som er nemnde i lov frå 22 mai 1875, § 1 og 4, eller som næring halda offentlig dans, maskerade, karusell, skytebane, ringkasting eller liknande utan lov frå politiet. Eit gjeve løyve kan takast tilbake så snart politiet finn grunn til det.

Ingen må gå i kring i heradet og spela, syngja eller gjera kunster utan lov frå politiet.

Politiet skal og i tilfelle godkjenna staden der vedkomande skal halda til, og då skipa det så at der fylgjer minst mogeleg ulempe med dette. Der skal i kvart tilfelle svarast ei avgift til heradskassa på frå kr. 2 til kr. 50 pr. døgn eller forestelling etter nærare vedtak av politiet.

§ 12. Samkoma til dans, eller andre samkomer, der føremålet heilt eller for det meste er moro eller tidtrøyt, må ha lov av politiet når der er tilgjenge for ålmenta eller medlemmer av eit lag eller liknande. Løyve må alltid berre gjevast til namngjeven person. Samkoma må vera slutt seinast klokka 24. I einskilde særlege tilfelle kan politiet vike av frå denne tidsavgrensing. Politiet kan krevja at det på forskot vert betalt til turvande politioppsyn. I hus der slike samkomer skal haldast, må der vera godt opplyst i alle rom som er tilgjengelege, og elles må roma vera i samsvar med gjeldande helserådsforskrifter.

§ 13. Ingen må halda hus eller bruka hus til dei ting som er nemnde i § 11 og § 12 utan det er godkjent av politiet som fulltrygt for ålmugen. Huseigar og brukar er like ansvarlege for dette. Politiet har rett til å vera til stades og når som helst krevja samkoma avslutta.

§ 14. På offentlege samkomer av alle slag må ingen syna usømeleg framferd, eller gjera noko som skiplar hugnaden, eller vera til meins for samkoma. Fulle folk og dei som ber seg usømeleg åt, skal bortvisast. Dei som skipar til samkoma, har plikt til å syta for orden og sømd.

§ 15. I regulert strøk skal kvar huseigar halda fortoget utan for sin eigedom rein. Avfallet må skaffast bort.

§ 16. Brot på disse vedtekter vert straffa etter § 339, 2 24 mai. i straffelova, i fall brotet ikkje kjem inn under strengare straff.

§ 17. Denne vedtekt tek til å gjelda to månader etter ho er stadfest av Justisdepartementet.

Frå same tid går ut: Politivedtekter for Åkra herred av 23 desember 1897.

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

24 mai.

I medhold av §§ 90 og 109 i lov om handelsnæring av 8 mars 1935 stadfester departementet herved som gjeldende inntil videre den av Sem herredstyre, Vestfold fylke, 11 mai 1939 vedtatte vedtekt om salgstider for omførselshandel fra offentlige steder, portrom m. v.

Vedtekten lyder så:

§ 1. Den i § 89 i lov om handelsnæring av 8 mars 1935 nevnte handel fra offentlige steder, portrom m. v. må på hverdager ikke finne sted fra kl. 23 til kl. 8. På søn- og helligdager kan handel finne sted bare fra kl. 17 til kl. 23.

Julaften, nåttårsaften, påskeaften og pinseften kan handel finne sted til kl. 16. Julaften og nyttårsaften som faller på en søndag, samt 1 juledag, 1 nyttårsdag, langfredag, 1 påskedag og 1 pinsedag må ingen handel finne sted.

§ 2. Overtredelse av denn vedtekt straffes etter handelslovens §§ 112 og 113, jfr. § 92.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

24 mai.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Aker herredstyre, Akershus fylke, i møte 4 mai 1939 vedtatte regulering av Løkenløkken, gnr. 2, bnr. 2, bnr. 91, Bygdøy.

I henhold til § 3 i den ovennevnte lov stadfestes som gjeldende inntil videre de av herredstyret i samme møte vedtatte vedtekter for det regulerte område.

Vedtektene lyder så:

1. Bebyggelsen skal være åpen villamessig med våningshus i 2 fulle etasjer og uthus (garasjer) i 1 etasje.

2. Våningshus, garasje legges i sådant forhold til de regulerte veier og nabogrenser som bebyggelsesplanen viser. Hvis forskriftsmessige avstander oppnås, kan mindre utbygg på våningshuset tillates foran byggeflukten, når de ikke gis større fremspring enn 2,5 meter og kun oppføres i en etasje.

3. Våningshusets størrelse kan være opptil 120 m². Gesimshøyden må ikke være over 7 meter og mønehøyden ikke

24 mai. over 9 meter. Ens takform må gjennomføres kvartalsvis eller i samme byggeflukt. Takvinkel må være 22°.

4. Garasje (uthus) på parsell 12 skal være ildfast. Garasjenes størrelse må ikke overstige 28 m². Hvor garasje tiltales plassert i våningshusets kjeller, bortfaller retten til frittstående garasje.

5. Hus- og gjerdefarven må godkjennes av bygningsvesenet.

6. Mot regulert vei må oppsettes 0,90 m høye tregjerder. Sammenhengende gjerder utføres av ensartet konstruksjon, høyde og farve, jfr. punkt 5. Før gjerde mot vei oppsettes, må terrenget planeres hvor gjerdet skal stå etter reguleringsvesenets nærmere bestemmelse, eventuelt oppsettes forstøtningsmur hvor dette finnes påkrevd.

7. Planerings- og beplantningsplan for tomten, minst i målestokk 1 : 200, skal foreligge samtidig med bygningstegningene og godkjennes av herredsgartneren.

8. Ingen tomt må beplantes med trær eller busker som virker sjenerende for naboer. Oppstår der tvist herom mellom to eller flere naboer, avgjøres tvisten av herredsgartneren i Aker med bindende virkning for samtlige av tvisten berørte naboer.

9. Selger av tomt er ikke berettiget til ved privat servitutt å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

10. Unntak fra disse vedtekters punkt 1, 2, 3, 4 og 6 kan, hvor særlige grunner taler herfor, tillates av reguleringsrådet innenfor den i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Aker opptrukne ramme.

For øvrig gjelder bestemmelsene i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Aker.

25 mai. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende til videre Kongsberg bystyres vedtak i møte 28 april 1939 om fastsettelse av nye grenser for den del av Kongsberg som skal være unntatt fra bygningslovens bestemmelser, slik at § 1 i bygningsvedtektenes for Kongsberg nå skal lyde:

Den del av Kongsberg by som ligger utenfor nedenstående grenselinjer unntas for bygningslovens bestemmelser.

Denne grenselinje er:

Fra punkt 1, Gomsrudbakkens utløp i Lågen i rett linje mot nordvest til punkt 2 bolt i fjell ved vei til Gamlegrennåsen rett opp for eiendom H.nr. 1601/2, tilh. Thv. Ellefsen.

Derfra rett linje mot nord til punkt 3 toppen av «Jonskollen» 25 mai.
videre mot nord over Drammensveien til punkt 4 en enslig
dobbeltfuru på topp av Skarpåsskogen. Fortsetter videre mot
nord i rett linje til punkt 5 Petter Andersens hus på toppen
av Bombakkene. Går så i nordvestlig retning over punkt 6 et
grått lae og følger skogkanten til høyde med Fr. Langaas'
hus på Raummyr punkt 7. Herfra går linjen i nordvestlig
retning til Lia hengsle i Lågen, punkt 8. Herfra rett vest over
gården Skavanger, krysser Numedalsveien sør for Gullik
Hellebergs hus H.nr. 726/1 til et punkt 9 mitt i kryss av fegate
i åsen ca. 200 m fra Numedalsveien. Linjen bøyer sørover til
husene på eiendommen «Futentas» H.nr. 711/1 punkt 10. Der-
fra i rett linje til et punkt 11 på toppen av åsryggen opp fra
Numedalsveien. Følger videre åsryggen til punkt 12, hus på
toppen av «Monsebærja» tilh. O. Thorsdalen. Fra dette punkt
til punkt 13 på topp av fjell på nordsia av «Håvveiens topp».
Herfra til punkt 14 veibroen over Sellikbekken i Kruttmølle-
dalen. Følger så denne bekk til den ved punkt 15 treffer jern-
banelinjen. Jernbanelinjen følges sørover til punkt 16 rett ned
for husene på «Svartås». Fra dette punkt går linjen rett øst
og på sørsia av husene Jørgen Skaugs eiendom H.nr. 399/1
og rett til punkt 17 ved Lågen. Herfra følges Lågen nordover
til utgangspunkt 1 ved Gomsrubbekken.

Lov om endringer i lov av 1 juni 1928 om 26 mai.
oppdragende behandling av unge lovover- Nr. 1.
trudere.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 13 mai
1939 sålydende:

I.

I lovens overskrift skal ordet «lovovtreder» endres til
«lovbrytere».

II.

§ 5, 4de ledd skal lyde:

Ved enhver arbeidsskole skal der være et tilsynsråd på
fire medlemmer. Ett av medlemmene skal fylle de krav som
stilles til dommere i domstolslovens § 53 og § 54, annet ledd.
Av rådets medlemmer skal iallfall ett være kvinne. Vedkom-
mende regjeringsdepartement oppnevner medlemmer av rådet
og i fornødent fall stedfortredere for disse samt innen deres
midte en formann og en nestformann. Oppnevnelsen skjer for

26 mai. et år om gangen. Rådets medlemmer kan tilstås en passende
Nr. 1. godtgjørelse.

I § 7 føyes inn som nytt 1ste ledd:

Elever som oppfører seg så dårlig at de finnes uskikket til behandling i arbeidsskolen, kan av Kongen eller den han bestemmer, overføres til landsfengsel, hvor de kan holdes så lenge som de kunne være holdt i arbeidsskolen. Den myndighet som har bestemt flytningen til landsfengslet, kan beslutte flytning tilbake til arbeidsskolen, om dertil finnes grunn. Spørsmålet om slik tilbakeføring tas opp etter høyst 6 måneder og senere med høyst 6 måneders mellomrom.

§ 9, 1ste ledd skal lyde:

Den som utskrives på prøve fra arbeidsskole, skal i prøvetiden være undergitt alminnelige forskrifter, som blir å fastsette ved reglement, og for øvrig de særlige vilkår som direktøren måtte oppstille. I prøvetiden skal han dessuten stilles under sånt tilsyn som direktøren anordner. Denne kan begrense tilsynet inntil et år og kan etter et års forløp oppheve et tilsyn av lengere varighet.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 26 mai 1939.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

26 mai. **Lov om endring i fattigloven av 19 mai**
Nr. 2. **1900.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 13 mai 1939 sålydende:

I.

§ 13, 1. ledd skal herefter lyde slik:

De som i medfør av livsstilling eller av andre grunner er midlertidig fraværende, har sin hjemstavnshevd løpende i den fattigkommune, hvor de sist hadde fast opphold, eller i den, hvorhen deres hjem senere er flyttet. Familieforsørgere som for sitt arbeides skyld oppholder sig i annen kommune enn der han med hustru eller barn har sitt hjem, anses midlertidig fraværende fra sistnevnte kommune. Midlertidig fraværende er også de, som uten å yde tilstrekkelig vederlag ved arbeide eller på annen måte, oppholder sig utenfor sitt hjem for sin utdannelse.

II.

26 mai.

Loven trer i kraft 1 juli 1940.

Nr. 2.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 26 mai 1939.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om endring i lov om brennevin og vin 26 mai.
til medisinsk bruk av 30 november 1923 Nr. 3.
med tilleggslov av 24 juni 1932.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 13 mai 1939 sålydende:

I lov om brennevin og vin til medisinsk bruk av 30 november 1923 med tilleggslov av 24 juni 1932 gjøres følgende endring:

§ 1, annet ledd skal lyde:

Når Kongen eller den han bemyndiger, ikke har bestemt noe annet, regnes væsker som ved denaturering eller av andre grunner er uhensiktsmessig som berusningsmiddel, ikke som brennevin. Det samme gjelder væsker som bare er tilsatt den mengde alkohol som er nødvendig for tilberedning, oppløsning eller holdbarhet.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 26 mai 1939.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Lov om forandring i lov av 26 februar 26 mai.
1932 om edruelighetsnevnder og behand- Nr. 4.
ling av drikkfeldige.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 25 mai 1939 sålydende:

Lov av 26 februar 1932 om edruelighetsnevnder og behandling av drikkfeldige skal herefter lyde således:

§ 1. I enhver kommune skal det være en edruelighetsnevnd.

26 mai. Med samtykke av vedkommende departement kan dog
Nr. 4. dette undlates i kommuner hvor særlige forhold taler for det.
Det påhviler da fattigstyret i kommunen å vareta de opgaver
som hører under edruelighetsnevnden.

§ 2. Nevnden skal bestå av så mange av kommunestyret
for 3 år valgte kvinner og menn som dette selv bestemmer,
dog således at der skal være minst 3 medlemmer. Det skal
opnevnes et tilsvarende antall varamenn for medlemmene.
Ved valget skal tas hensyn til om vedkommende må antas å
ha særlige betingelser for det arbeide nevnden har. De som
velges, må ha fylt 25 år og være vederheftige. Om valgbarhet
og plikt til å ta imot valg gjelder for øvrig samme regler som
for valg til kommunestyret.

Valg på medlemmer av nevnden foregår efter reglene om
flertallsvalg i lovgivningen om kommunestyrer, medmindre et
medlem fremsetter forlangende om at valget fremmes som
forholdstallsvalg. Hvor det er anledning til det skal ett med-
lem av nevnden være læge.

Nevnden velger selv sin formann og nestformann. Når
avgjørelser skal treffes i henhold til §§ 6 og 7, jfr. § 8, skal
nevndens forhandlinger ledes av vedkommende herreds- eller
bydommer som formann.

Nevnden er som regel beslutningsdyktig når det er til
stede minst $\frac{2}{3}$ av medlemmene, hvoriblandt formannen eller
nestformannen, dog ikke i noe tilfelle under 3. I saker efter
§§ 6 og 7, jfr. § 8, må foruten dommeren samtlige medlemmer
ta del i behandlingen. Får noe medlem forfall efter at nevnden
har begynt å behandle en slik sak, kan dog behandlingen fort-
settes av de medlemmer som er igjen, uten tilkalling av vara-
mann, så lenge det er tilbake minst $\frac{2}{3}$ av medlemmene, hvor-
iblandt dommeren, og ikke under 3. I tilfelle av stemmelikhet
gjør formannens stemme utslaget.

Kommunestyret kan bestemme at medlemmene tilståes
godtgjørelse for sitt arbeide og bevilger efter forslag fra nevnden
det som er nødvendig til kontorhold.

§ 3. Nevnden har til opgave å virke for bedre edruelig-
hetsforhold i kommunen ved:

1. å ta sig av drikkfeldige, i tilfelle treffe bestemmelse om
deres anbringelse på kursted (§§ 7 og 8), og yde råd og
hjelp til deres pårørende (§§ 6 og 12),
2. å støtte og fremme undervisning og opplysningsvirksomhet
om alkoholspørsmålet i skoler og på annen måte,
3. å gjøre henstillinger og avgi uttalelser overfor de kom-
munale myndigheter til fremme av nevndens opgaver.

§ 4.

26 mai.

Nr. 4.

1. Mottar nevnden anmodning fra noen som har adgang der-til, om å gripe inn overfor en person som bor eller opholder sig i kommunen fordi han bruker berusende drikk til åpenbar skade for sig selv eller sine omgivelser, skal nevnden snarest mulig undersøke forholdet.

Nevnden kan også ellers av eget tiltak gripe inn overfor personer som nevnt og undersøke forholdet.

2. Adgang til å fremsette anmodning som omhandlet for nevnden har:

- a. vedkommende selv og hans ektefelle, slektninger i op- eller nedstigende linje, søsken eller likeså når besvogrede, samt — i tilfelle — verge eller overformynderne. Forholdet mellem adoptivforeldre og adoptivbarn samt disses slektninger i nedstigende linje regnes likt med slektskap,
- b. prest eller læge, såfremt det skjer med samtykke av vedkommende selv eller av noen pårørende som nevnt under litra a,
- c. vergerådet, fattigstyret, forsorgs- og verneforeninger eller politiet.

3. Politiet skal efter nærmere bestemmelser av departementet gi melding til nevnden i vedkommendes opholdskommune om alle personer som er blitt ilagt straff for beruselse.

4. Når det foreligger anmodning eller melding som foran nevnt eller når nevnden av eget tiltak finner å burde gripe inn som foran nevnt, kan den ved ett eller flere av sine medlemmer eller ved tjenestemann som er ansatt ved nevnden undersøke forholdene i hjemmet og opta forklaring av vedkommende selv, hans familie eller andre personer som er kjent med forholdene. Nevnden kan dog ikke pålegge noen å avgi forklaring, jfr. dog § 8, syvende ledd. Derimot kan nevnden forlange avgitt erklæring av offentlig myndighet som antas å kjenne forholdet.

Den som saken gjelder er pliktig til å møte for edrue-lighetsnevnden. Unddrar han sig fra å møte, kan nevnden begjære politiets hjelp til å hente ham.

Når nevnden finner det påkrevd for å få de nødvendige opplysninger til å avgjøre hvilke forføininger den bør treffe, kan den begjære politiets hjelp eller bevisoptagelse ved herreds- eller byretten.

- § 5. Finner nevnden at undersøkelsen gir grunn til det, skal den søke å bevege vedkommende til bedre livsførsel. Her- under kan nevnden søke å påvirke ham til å avholde sig fra bruk av berusningsmidler, hjelpe ham til å få arbeide eller få

26 mai. ham over i andre omgivelser hvor han blir mindre utsatt for
Nr. 4. fristelser til drikk, få ham til å ingå på en ordning hvorefter hans lønn eller tilgodehavende skal heves eller forvaltes av hans ektefelle eller annen person, formå ham til å søke læge og følge dennes forskrifter, eller få ham til å ta opphold i passende pleiehjem eller kursted.

Nevnden skal påse at den trufne ordning blir overholdt, og kan beslutte for inntil ett år å stille vedkommende under særlig tilsyn av ett eller flere av sine medlemmer, eller av særskilt antatte personer eller institusjoner.

§ 6. Forsømmer vedkommende på grunn av misbruk av berusende drikk sin forsørgelsesplikt, kan nevnden efter de nærmere regler som er gitt i § 8 treffe bestemmelse om at hans lønn, forsorgsbidrag eller tilgodehavende helt eller delvis skal heves eller forvaltes av hans ektefelle eller annen person såfremt han ikke frivillig vil inngå på en slik ordning. Slik bestemmelse treffes for bestemt tid, som ikke må overstige to år, men kan gjentas hvis vilkårene efter første punktum fremdeles er til stede når den fastsatte tid utløper.

Arbeidsgiveren, forsorgsvesenet og vedkommende skyldner plikter å etterkomme nevndens avgjørelse efter første ledd når de har fått skriftlig melding om denne. Kongen kan utferdige bestemmelser om kontroll med gjennomførelse av nevndens avgjørelse efter første ledd.

Nevnden kan opheve en ordning efter første ledd før tiden er ute, når den finner at ordningen ikke lenger er påkrevd. For nevndens vedtak om dette gjelder ikke reglene i § 8.

§ 7. Vil vedkommende ikke rette sig efter nevndens påbud eller anser nevnden det i øvrig påkrevd, kan den efter nærmere regler som er gitt i § 8, treffe bestemmelse om å anbringe ham uavhengig av hans eget samtykke til behandling i et av Kongen godkjent kursted i inntil to år, hvis han på grunn av misbruk av berusende drikk:

1. mishandler sin ektefelle eller sine barn eller utsetter barna for sedelig forderv eller vanrøkt,
2. forsømmer sin forsørgelsesplikt efter gjeldende lover,
3. volder fare for sig selv eller andre, eller gjentatte ganger forulemper sine omgivelser,
4. faller fattigvesenet eller sin familie til byrde,
5. forøder eller forspiller sitt gods, så det må fryktes for at det kan opstå trang for ham selv eller hans familie.

Kongen eller den Kongen bemyndiger kan gi nærmere regler om forholdet mellem nevndens og påtalemyndighetens behandling av saker om tvangsinternering av drikkfeldige.

§ 8. Når nevnden finner at en sak bør gå over til behandling efter §§ 6 eller 7, fatter den vedtak om dette. Vedtaket

skal ha grunner. Nevnden sender avskrift av vedtaket sammen med de andre dokumenter i saken til vedkommende dommer, jfr. § 2, tredje ledd, og ber ham lede nevndens behandling av saken. Den sender samtidig melding om vedtaket til forkynnelse for den saken gjelder. Meldingen skal inneholde opplysning om at han kan få avskrift av vedtaket på dommerens kontor. Er vedkommende umyndig, forkynnes slik melding også for vergen.

26 mai.
Nr. 4.

Reglene om ugildhet for dommere i domstolslovens kap. 6 gjelder tilsvarende for nevndens medlemmer.

Formannen skal av eget tiltak dra omsorg for at saken blir fullstendig opplyst og fremmes med tilbørlig hurtighet. Han avsier kjennelser og beslutninger som gjelder saksbehandlingen.

Den som saken gjelder skal innkalles til avhøring. Uteblir han uten gyldig forfall, kan nevnden la politiet hente ham til dette eller et senere møte. Er han umyndig, innkalles også vergen.

Den som saken gjelder har rett til å la sig bistå av sakfører eller av en annen fullmektig som nevndens formann godtar. Påtalemyndigheten kan opptre i saken for å vareta de offentlige interesser, enten ved sine egne tjenestemenn eller ved sakfører som er antatt til å utføre aktoer i straffesaker for herreds- eller byrett. Nevndens formann skal gi påtalemyndigheten melding om saken. Når påtalemyndigheten møter, skal nevndens formann etter begjæring opnevne en sakfører for den som saken gjelder, hvis han er uformuende. Hvis ikke særlige grunner taler mot det, opnevnes den sakfører vedkommende ønsker.

Den som saken gjelder, såvel som hans sakfører eller fullmektig har rett til å bli bekjent med de opplysninger som ligger til grunn for nevndens vedtak etter første ledd, såvel som de opplysninger som senere fremkommer. De har rett til å være til stede i de møter nevnden holder i saken, dens rådslagning og stemmegivning undtatt. Det samme gjelder påtalemyndigheten, jfr. foregående ledd.

Nevnden kan selv opta bevis. Tvistemålslovens regler om bevisoptagelse gjelder tilsvarende så langt de høver. Om protokollering av forklaringer som blir gitt for nevnden gjelder tvistemålslovens § 127 tilsvarende. Den som saken gjelder, hans sakfører eller fullmektig og påtalemyndigheten kan fremsette begjæring til nevnden om å opta bevis. Formannen avgjør om begjæringen skal tas til følge. Avslåes begjæringen, skjer det ved kjennelse.

Ved avgjørelse av tvangsinnlegning på kursted må det foreligge erklæring fra læge. Etterlater lægens erklæring tvil

- 26 mai. om hvorvidt den som saken gjelder er sinnssyk, kan nevnden
Nr. 4. beslutte at han skal underkastes psykiatrisk undersøkelse.

Formannen kan beslutte at forhandlingene skal holdes for lukkede dører. Dette bør i almindelighet skje når den som saken gjelder ønsker det.

Forhandlingene må ikke gjengis offentlig. Heller ikke må avgjørelsene offentliggjøres uten nevndens tillatelse. Sådanne tillatelse bør bare gis når særlige grunner taler for det.

Når nevnden finner saken tilstrekkelig opplyst, avsier den kjennelse om hvorvidt inngrep i rådighet over lønn m. v. efter § 6 eller tvangsinnlegning efter § 7, skal skje. Kjennelsen meddeles den som saken gjelder, og i tilfelle hans verge og påtalemyndigheten. Er disse ikke til stede når kjennelsen blir avsagt, skal den forkynnes for dem.

Reglene i domstolslovens §§ 123, 1. ledd, 129—130, 132—139 og kapitlene 8—10, tvistemålslovens kapittel 11 og §§ 164—165 og lov om vidners og sakkyndiges godtgjørelse gjelder tilsvarende så langt de høver og annet ikke følger av denne lov.

Formannen fastsetter godtgjørelsen til opnevnt sakfører. § 9. Kjennelser som går ut på inngrep i henhold til §§ 6 og 7 kan påankes til Høiesterett av den som kjennelsen gjelder. Efter samtykke av Høiesteretts Kjæremålsutvalg kan saken innbringes for Høiesterett. Samtykke bør ikke gis med mindre det finnes sannsynlig at den trufne avgjørelse vil bli forandret.

Ankefristen er 2 uker.

Er det grunn til å frykte for at den som er besluttet innlagt på kursted vil volde alvorlig skade på sig selv eller andre, kan nevnden beslutte fengslig forvaring uten hensyn til anken. Nevnden kan rette henvendelse til påtalemyndigheten om å sette i verk fengslingen.

Kjennelser og beslutninger som nevnden eller dens formann ellers avsier, kan av den som saken gjelder påkjæres til Høiesteretts Kjæremålsutvalg.

Om anke og kjæremål gjelder tilsvarende regler som for tvistemål, med de undtagelser som følger av denne lov. Kjæremål over en beslutning om fengsling i henhold til ovenstående bestemmelse, tredje ledd, behandles dog efter straffeprosesslovens regler.

Anke over avgjørelser i henhold til § 6 har ikke opsettende virkning. Ellers har anken opsettende virkning med mindre nevnden bestemmer noe annet. Beslutning herom kan omgjøres av Høiesterett eller Kjæremålsutvalget i forbindelse med behandlingen av anken.

Kjæremål over en beslutning om psykiatrisk undersøkelse i henhold til § 8, niende ledd, har opsettende virkning.

§ 10. Blir anken henvist til ankeforhandling, opnevner 26 mai. Høiesteretts formann en høiesterettsadvokat til å utføre anken, og en til å imøtegå den, medmindre vedkommende part selv har antatt en høiesterettsadvokat. I almindelighet foretas opnevnelsen blandt de advokater som er antatt til å utføre straffesaker for Høiesterett. En annen høiesterettsadvokat som vedkommende part har bedt om, kan dog opnevnes når det ikke medfører økede utgifter for det offentlige.

Retten fastsetter godtgjørelsen til opnevnte advokater.

§ 11. For behandling av saker etter denne lov betales ikke rettsgebyrer. Heller ikke betales for utskrifter og attester.

Det offentlige utreder betaling for forkynnelser og tilsigelser, reisegodtgjørelse til dommeren, godtgjørelse til vidner og sakkyndige og til opnevnte sakførere og advokater, samt andre utgifter som saken fører med sig. Herfra undtas godtgjørelse til den av vedkommende part selv antatte advokat, sakfører eller annen fullmektig, og omkostningene ved bevisoptagelser som disse begjærer i anledning av anke.

Når anke over kjennelse om tvangsforføininger etter lovens §§ 6 eller 7 forkastes, skal den som saken gjelder i regelen tilpliktes å erstatte det offentlige sakomkostninger med et beløp som retten avpasser etter billighet, så det ikke kommer til å stå i fremtredende misforhold til hans formuesvilkår.

§ 12. Forsørger den som enten selv lar sig innlegge på et av Kongen godkjent kursted, når nevnden har erklært sig enig i, at innleggelse er ønskelig, eller som blir tvangsinnlagt etter denne lov, ektefelle og barn eller er han pålagt bidrag til underhold av fraskilt hustru, og blir disse på grunn av innlegningen uten midler til underhold, skal nevnden fatte beslutning om at der ydes den nødvendige hjelp til underhold mens vedkommende er innlagt. Slik hjelp regnes ikke som fattighjelp.

Nevnden fastsetter understøttelsens størrelse i det enkelte tilfelle, mens kommunestyret bevilger det samlede årlige beløp som antas å ville medgå til understøttelser.

Opholder den drikkfeldige og de personer som det i henhold til bestemmelsene i denne paragraf kan bli tale om å understøtte, sig i forskjellige kommuner, skal utgiftene bæres av den kommune hvor de understøttede personer er bosatt, eller hvis de ikke har fast bopel, av den kommune hvor de opholder sig. Beslutningen om at understøttelse skal ydes fattes av nevnden i samme kommune. I slike tilfelle skal den nevnd som har tatt sig av den drikkfeldige straks gi meddelelse til nevnden i den kommune hvor de understøttelsesbe-

26 mai. rettigede bor eller opholder sig. I tilfelle av tvist om hvilken Nr. 4. kommune skal bære utgiftene, skal disse foreløbig utredes av den kommune hvor de understøttelsesberettigede opholder sig, inntil saken kan bli avgjort overensstemmende med denne paragrafs siste ledd.

Tvist om bostedsforhold efter denne paragraf avgjøres av vedkommende departement.

§ 13. En person som er besluttet innlagt på kursted efter denne lov kan før utløpet av den for anbringelsen fastsatte tid utskrives på prøve hvis det foreligger grunn til å anta at han vil føre et edruelig og ordentlig liv. Kongen kan gi nærmere regler for vilkårene for utskrivningen.

§ 14. Kongen kan utferdige forskrifter om den disiplinærmyndighet som kan anvendes overfor personer som er innlagt på kursted efter denne lov eller som frivillig har lagt sig inn på slike kursteder, om arbeidsplikt for dem, om kurbehandling for øvrig, samt om overflytning av en innlagt fra et kursted til et annet.

§ 15.

1. Kongen fastsetter med Stortingets samtykke kurpengene på de kursteder som staten driver. På andre, godkjente kursteder skal kurpengene godkjennes av vedkommende departement.

2. Utgifter ved innleggelsen og under oppholdet som ikke blir betalt av den innlagte selv, påhviler kommunen på det sted hvor nevnden har fattet beslutning om hans anbringelse, eller erklært sig enig i at innleggelse efter § 16 er ønskelig. Kommunen kan kreve utgiftene godtgjort av den innlagte for så vidt han har midler til å bestride dem. Betaler han ikke, kan inndrivelse finne sted ved utpantning.

Får kommunen ikke sine utgifter dekket på denne måte, kan den kreve full refusjon av staten.

3. Utgiftene ved den innlagtes reiser til og fra kurstedet, ved flytning fra ett kursted til et annet kursted og utgifter ved tilbakebringelse i tilfelle av rømning, som ikke blir betalt av den innlagte selv, dekkes av staten i de tilfelle da nevnden har fattet beslutning om innleggelsen eller erklært sig enig i at innleggelse efter § 16 er ønskelig. Kongen eller den Kongen bemyndiger fastsetter nærmere regler herom.

4. Utgiftene ved nevndenes virksomhet utredes av vedkommende kommune. Kommunen kan få disse utgifter helt eller delvis godtgjort av statskassen såfremt Stortinget bevilger de dertil nødvendige midler. Søknad herom sendes vedkommende departement.

5. Nevnden skal hvert år innen en av formannskapet fast- 26 mai.
satt tid innsende til formannskapet overslag over de be- Nr. 4.
løp som for det følgende budgettår antas nødvendig til
bestridelse av utgifter efter denne lov.

§ 16. Drikkfeldige personer som selv måtte innlegge sig på et av Kongen godkjent kursted skal, såfremt dets plan inneholder bemyndigelse til det og kurstedets vedkommende anser det påkrevd for helbredelsen, kunne holdes tilbake i kurstedet for et tidsrum som de selv ved sin innleggelse har bestemt, dog ikke over 2 år.

Undviker den frivillig innlagte fra kurstedet, kan han bringes tilbake ved bistand av politiet.

Kongen utferdiger forskrifter om permisjon, utskrivning på prøve eller endelig utskrivning før utløpet av den tid vedkommende kan holdes tilbake.

Utgiftene ved innleggelsen og under oppholdet og utgiftene ved tilbakebringelse i tilfelle av rømning i andre enn de i § 15 nr. 2 og 3 nevnte tilfelle, påhviler alene den innlagte selv. Det samme gjelder utgiftene til den innlagtes reise til og fra kurstedet og ved flytning fra et kursted til et annet kursted.

§ 17. Den som uten rimelig grunn fremsetter anmodning til nevnden efter § 4 straffes med bøter.

§ 18. Kongen eller den Kongen bemyndiger kan gi nærmere forskrifter om edruehetsnevndenes arbeidsordning, om gjennomførelsen av nevndenes oppgaver, innberetningsplikt og om samvirkeforholdet mellom nevndene innbyrdes og mellom dem og andre offentlige og kommunale myndigheter og institusjoner.

§ 19. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 26 mai 1939.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongelig resolusjon.

Lov av 26 februar 1932 om edruehetsnevnder og behandling av drikkfeldige med endringslov av 26 mai 1939 trer i kraft 1 juli 1939.

26 mai.

Kongelig kunngjøring om avgift til statskas- 26 mai.
sen av jord som brukes til dyrking av to-

26 mai. bakk i budsjett-terminen 1 juli 1939—30 juni 1940.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 17 april 1939 gjort dette vedtaket:

Av jord som i budsjett-terminen 1 juli 1939—30 juni 1940 brukes til dyrking av tobakk, erlegges en avgift til statskassen av 10 øre pr. kvadratmeter, dog således at der av det av én dyrker på en eiendom beplantede areal svares en avgift av minst kr. 20. Avgiften påhviler den som for egen regning dyrker eller ved andre lar dyrke tobakk.

Ved utførsel til utlandet kan den erlagte avgift tilbakebetales; de nærmere regler herfor fastsettes av Finans- og tolldepartementet.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i verk.

Gitt på Oslo slott 26 mai 1939.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

26 mai.

Kongelig kunngjøring om avgift til statskassen 1) av sirup som brukes til tilvirking av drops, og 2) av mais og innenlands tilvirket maisstivelse som brukes til tilvirking av stivelsesukker eller stivelsesirup fra 1 juli 1939.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 17 april 1939 gjort dette vedtaket:

I.

Fra 1 juli 1939 erlegges til statskassen avgift av sirup som brukes til tilvirking av drops, med 16 øre pr. kg.

II.

Fra 1 juli 1939 erlegges til statskassen avgift av mais og innenlands tilvirket maisstivelse som brukes til tilvirking av stivelsesukker eller stivelsesriup, med følgende beløp:

1. av mais 5 øre pr. kg,
2. av innenlands tilvirket maisstivelse 10 øre pr. kg.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i verk.

Gitt på Oslo slott 26 mai 1939.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongeleg kunngjering om omsetnadsavgift til 26 mai.
statskassa av kolsyreholdige alkoholfrie drikkevarer og av innanlands tilverka fruktvin og av kolsyre frå 1 juli 1939.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:
Stortinget har 17 april 1939 gjort dette vedtaket:

I.

Vedtak om omsetnadsavgift til statskassa av kolsyreholdige alkoholfrie drikkevarer frå 1 juli 1939.

Frå 1 juli 1939 skal i samhøve med dei lovfyresegnene som gjeld om omsetnadsavgifta av kolsyreholdige alkoholfrie drikevarer betalast avgift til statskassa av omsetnaden av dei nemnde varene med 15 — femten — øre pr. liter.

II.

Vedtak om omsetnadsavgift til statskassa av innanlands tilverka fruktvin frå 1 juli 1939.

Den som handlar med fruktvin som er tilverka her i landet, og som har kjøpt vinen hos tilverkaren, skal frå 1 juli 1939 betala ei avgift til statskassa av 45 — fem og førti — øre for kvar liter ikkje musserande fruktvin og 1 — ei — krone for kvar liter musserande fruktvin som han sel til bruk her i landet.

Avgifta vert å rekna ut og betala for kvart halvår, soleis at avgifta for halvåret vert å betala innan utgangen av den 15 dag i den nest fylgjande månad.

Finans- og tolldepartementet fastset nøgnare fyresegner om korleis avgifta skal reknast ut og betalast dersom slike fyresegner trengs.

Finans- og tolldepartementet får fullmakt til å brigda avgiftssatsane for ikkje musserande fruktvin og musserande fruktvin med dei summar som den effektive toll i same fylgd for vin på fat og for ikkje musserande vin på flasker måtte verta pålagd eller minska ved brigding av det gjeldande ekstraordinære tolltillegg på 20 pst.

III.

Vedtak om omsetnadsavgift til statskassa av kolsyre frå 1 juli 1939.

Frå 1 juli 1939 skal det av kolsyre som vert seld eller innført til tilverking av kolsyreholdige alkoholfrie drikkevarer som ikkje er etla til sal, betalast omsetnadsavgift til statskassa med kr. 6,30 pr. kg kolsyre.

26 mai. Finans- og tolldepartementet gjev nøgnare fyresegner om korleis avgifta skal betalast og om kontrollen med avgifta.

Dette stortingsvedtaket vert med dette sett i verk.

Gjeve på Oslo slott 26 mai 1939.

Under Vår hand og riksseglet

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

26 mai. **Kongeleg kunngjering** om omsetnadsavgift til statskassa av visse varer frå 1 juli 1939.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

Stortinget har 17 april 1939 gjort dette vedtaket:

§ 1. Frå 1 juli 1939 skal det betalast omsetnadsavgift til statskassa av etternemnde varer, rekna av verdet etter den prosentsats som her er sett til:

1. Gull- og platinavarer 6 pst.
2. Sylvvarer 4 »
3. Hanskar og vantar av skinn (so vel sydde som berre tilskorne) eller silke (herunder kunstsilke) 5 »
4. Skoty av silkety eller ty som det fins silke i, av ty innverka med metalltråd, av lakkert, chagrinert, bronsert, alunert, kvitgarva (glacé) og semska skinn, av chevreau-, reptil-, fisk- eller ødleskinn og etterlikningar av desse 4 »
5. Silkevarer, herunder kunstsilkevarer — men unnateke spinnestoff og garn 6 »
6. Parfymmer, luktande vatn og andre vatn til toalettbruk, kosmetiske middel, til dømes sminke, pudder og liknande varer til toalettbruk, men likevel unnateke munnvatn, tannpulver, tannpasta og tannkrem 6 »
7. Glasvarer, andre, slipte, etsa etc. (glasvarer 11. a i tolltariffen) 5 »

§ 2. Til grunn for utrekninga av avgifta vert å leggja en-gros-prisen på vedkomande vare ved sal til småhandlar, for innførte varer innførsleverdet på vedkomande vare med tillegg av toll og eit nærmare fastsett prosenttillegg, alt etter nøgnare reglar som Finans- og tolldepartementet gjev.

§ 3. For varer av det slaget som er nemnt i § 1 under 26 mai. 5 og som er tilverka av vove stoff eller trikotstoff (meter-vare), vert avgifta å rekna berre av det verdet stoffet har.

Dette stortingsvedtaket vert med dette sett i verk.

Gjeve på Oslo slott 26 mai 1939.

Under Vår hand og riksseglet

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongelig kunngjøring om avgift til statskas- 26 mai.
sen av brennevintilvirkingen og av mais, durra eller rug som brukes til tilvirking av brennevin, av etylletertilvirkingen og av øltilvirkingen fra 1 juli 1939.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 17 april 1939 gjort dette vedtaket:

Fra 1 juli 1939 skal til statskassen betales:

A. Avgift av brennevintilvirkingen ved de alminnelige brennerier etter følgende regler:

- 1) Avgiften betales med kr. 2,62 — to kroner og to og seksti øre — for hver liter, beregnet til 100 pst. alkoholstyrke.
- 2) Når norsk brennevin hvorav foranstående avgift er betalt, i partier på 1 — en — hektoliter og derover og med iakttagelse av de nærmere forskrifter med omsyn til kontrollen som Finans- og tolldepartementet bestemmer, utføres til utlandet, blir avgiften å betale tilbake for råsprit med kr. 2,62 — to kroner og to og seksti øre — for rensset sprit med kr. 2,64 — to kroner og fire og seksti øre — samt for til drikk tillagede destillater hvortil har vært brukt fullstendig rensset sprit, med kr. 2,67 — to kroner og syv og seksti øre — pr. liter av 100 pst. alkoholstyrke, når søknad derom framkommer innen 2 år etter utførselen. For at brennevin skal anses som rensset, må det på en slik måte som av Finans- og tolldepartementet nærmere bestemmes, godtgjøres at det etter skattleggingen har undergått en fullstendig rensingsprosess ved omdestillasjon.
- 3) Når brennevin gjøres utjenlig til drikk (denatureres) eller det på annen fyllestgjørende måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk, kan Finans- og tolldepartementet til-

26 mai. late at det fritas for tilvirkingsavgiften på samme måte som ferdige destillater som utføres til utlandet.

De foran under 1, 2 og 3 nevnte avgifts- og refusjons-satser blir inntil videre å gi et tillegg svarende i prosent til de til enhver tid gjeldende tillegg til brennevintollen.

Finans- og tolldepartementet fastsetter de nærmere regler for beregningen av dette tillegg.

B. Avgift av mais, durra eller rug, hel eller formalt, som brukes til brennevintilvirking ved alminnelige brennerier, etter følgende regler:

- 1) Av mais betales en avgift av 5 — fem — øre pr. kg.

Når et til den forbrukte mais svarende kvantum brennevin, beregnet etter et utbytte av 0,375 liter brennevin av 100 pst. alkoholstyrke av 1 kg mais, utføres til utlandet innen 30 april i den annen tilvirkingstermin etter den i hvilken maisen er brukt, blir etter Finans- og tolldepartementets nærmere bestemmelse den betalte avgift å godtgjøre med 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter.

- 2) Av durra og rug betales på samme måte, beregnet etter et utbytte av 0,30 liter brennevin av 100 pst. alkoholstyrke av 1 kg, en avgift av 4 — fire — øre pr. kg, og ved utførsel godtgjøres 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter.

- 3) Når brennevin ved hvis tilvirking det er brukt beskattet mais, durra eller rug, gjøres utjenlig til drikk (denatureres) eller på annen fyllestgjørende måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk, kan Finans- og tolldepartementet tillate godtgjort avgiften av den til brennevinet svarende mais, durra eller rug, beregnet etter et utbytte av 0,375 og 0,30 liter brennevin av 100 pst. alkoholstyrke av henholdsvis 1 kg mais og 1 kg durra eller rug, slik at godtgjørelsen skjer med 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter brennevin av nevnte styrke.

C. Avgift av etylletertilvirkingen med kr. 3,50 — tre kroner og femti — øre pr. kg etylleter som tilvirkes. Når etylleter av innenlandsk tilvirking denatureres, eller den på annen fyllestgjørende måte finnes å være garantert mot å bli brukt til annet enn teknisk bruk, kan Finans- og tolldepartementet tillate at den fritas for tilvirkingsavgift; etylleterens eier har å erstatte omkostningene med denatureringen og kontrollen dermed.

D. Avgift av øltilvirkingen med følgende beløp for hver liter øl:

- 1) av øl inneholdende inntil 2,50 volumprosent alkohol 20 — tjue — øre;
- 2) av øl inneholdende over 2,50 inntil 4,75 volumprosent alkohol 30 — tredivet — øre;
- 3) av øl inneholdende over 4,75 inntil 7 volumprosent alkohol 45 — fem og førti — øre.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i verk.

Gitt på Oslo slott 26 mai 1939.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rølsted

Kongelig kunngjøring om omsetningsavgift til statskassen av brennevin fra 1 juli 1939.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 17 april 1939 gjort dette vedtaket:

Fra 1 juli 1939 skal til statskassen erlegges omsetningsavgift av det brennevin som selges til innenlandsk forbruk av A/S Vinmonopolet, svarende til 25 pst. av bruttosalgsbeløpet, avgiften iberegnet.

Unntatt fra denne avgift er spiritus som etter spesiell bevilling er tillatt utlevert til teknisk, vitenskapelig, kirurgisk og liknende annet bruk uten erleggelse av alminnelig tilvirkingsavgift eller toll.

Finans- og tolldepartementet bemyndiges til å fritta for omsetningsavgift spiritus av minst 94 pst. alkoholstyrke, som brukes til tilvirking til salg av såper, parfymer, toalett vann, hårvann, munnvann, essenser og liknende, når spiritusen inngår som en vesentlig faktor ved tilvirkingen og forholdet for øvrig gjør en avgiftsfritakelse påkrevd eller beføyd.

Også i andre rent spesielle tilfelle kan departementet på de vilkår det måtte fastsette, fritta for omsetningsavgift.

De nærmere bestemmelser om avgiftens beregning og erleggelse for øvrig utferdiges av Finans- og tolldepartementet.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i verk.

Gitt på Oslo slott 26 mai 1939.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rølsted

26 mai. **Kongeleg kunngjering** om omsetnadsavgift til statskassa av sjokolade- og sukkervarer frå 1 juli 1939.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

Stortinget har 17 april 1939 gjort dette vedtaket:

Frå 1 juli 1939 skal det betalast omsetnadsavgift til statskassa av sjokolade- og sukkervarer etter fylgjande satsar:

For kokesjokolade 10 — ti — av hundre av den avgiftspliktige verdi vara har. Med kokesjokolade er her meint sjokolade med i det meste 26 pst. feittinnhald og i pakningar på minst 125 gram.

For dei andre varene som etter lova kann påleggjast avgift, vert denne å betala med $33\frac{1}{3}$ — trettitre og ein tridjepart — av hundre av den avgiftspliktige verdi varene har.

Dette stortingsvedtaket vert med dette sett i verk.

Gjeve på Oslo slott 26 mai 1939.

Under Vår hand og riksseglet

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

26 mai. **Kongeleg kunngjering** om stempelavgift til statskassa av tobakkvarer frå 1 juli 1939.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

Stortinget har 17 april 1939 gjort dette vedtaket:

I.

Frå 1 juli 1939 skal det til statskassa betalast stempelavgift av sigarar, sigarettar, sigarethylser, snus, røyketobakk og skråtobakk etter desse satsar:

A. Av sigarar:

Kr. 0,50 pr. 100 stykke av verdi			opptil kr. 3,00		
» 1,00 »	—»—	over kr. 3,00	» »	» 5,00	
» 1,50 »	—»—	» » 5,00	» »	» 7,00	
» 2,00 »	—»—	» » 7,00	» »	» 9,00	
» 2,50 »	—»—	» » 9,00	» »	» 11,00	
» 3,00 »	—»—	» » 11,00	» »	» 13,00	
» 3,50 »	—»—	» » 13,00	» »	» 15,00	
» 4,00 »	—»—	» » 15,00	» »	» 17,00	
» 4,50 »	—»—	» » 17,00	» »	» 19,00	
» 5,00 »	—»—	» » 19,00	» »	» 21,00	
» 6,00 »	—»—	» » 21,00	» »	» 24,00	
» 7,00 »	—»—	» » 24,00	» »	» 28,00	

Kr. 8,00 pr. 100 stykke av verdi over kr. 28,00 opptil kr. 32,00 26 mai.

» 9,00 »	—»—	—	» 32,00	»	» 36,00
» 10,00 »	—»—	—	» 36,00	»	» 40,00
» 11,00 »	—»—	—	» 40,00	»	» 44,00
» 12,00 »	—»—	—	» 44,00	»	» 48,00
» 13,00 »	—»—	—	» 48,00	»	» 52,00
» 14,00 »	—»—	—	» 52,00	»	» 56,00
» 15,00 »	—»—	—	» 56,00	»	» 60,00
» 17,00 »	—»—	—	» 60,00	»	» 68,00

med eit tillegg av kr. 2,00 pr. 100 stykke for kvar kr. 8,00 eller del av denne sum som ligg over verdien kr. 68,00 pr. 100 stykke.

B. Av sigarettar:

Kr. 1,00 pr. 100 stykke av verdi opptil kr. 2,50

» 1,80 »	—»—	over kr. 2,50	»	» 4,50
» 2,40 »	—»—	» 4,50	»	» 6,00
» 3,00 »	—»—	» 6,00	»	» 7,50
» 4,00 »	—»—	» 7,50	»	» 10,00
» 5,00 »	—»—	» 10,00	»	» 12,50
» 6,50 »	—»—	» 12,50	»	» 16,00
» 8,00 »	—»—	» 16,00	»	» 20,00
» 10,00 »	—»—	» 20,00	»	» 24,00
» 13,00 »	—»—	» 24,00	»	» 30,00

med eit tillegg av kr. 3,00 pr. 100 stykke for kvar kr. 6,00 eller del av denne sum som ligg over verdien kr. 30,00 pr. 100 stykke.

C. Av sigarettthylser:

Kr. 0,25 pr. 50 stykke av pakningens innhald eller del av denne.

D. Av snus:

Kr. 0,25 pr. 50 gram av pakningens innhald eller del av denne.

E. Av røykjetobakk, herunder karva skråtobakk:

Kr. 0,12 pr. netto 100 gram, når detaljprisen, pakningens verdi og stempelavgifta irekna er opptil kr. 1,00

» 0,20	—»—	over kr. 1,00	—	» 1,60
» 0,24	—»—	» 1,60	—	» 2,00
» 0,36	—»—	» 2,00	—	» 2,50
» 0,48	—»—	» 2,50	—	» 3,00
» 0,60	—»—	» 3,00	—	» 3,50
» 0,72	—»—	» 3,50	—	» 4,00

med eit tillegg av kr. 0,12 pr. netto 100 gram for kvar kr. 0,50 eller del av denne sum som detaljprisen er over kr. 4,00.

26 mai. **F. Avskrå tobakk:** Kr. 0,04 pr. 50 gram av pakningens innhold.

II.

Finans- og tolldepartementet får fullmakt til å gjera slike brigde i dei for stempelavgifta av sigarar, sigarettar og røykkjetobakk fastsette verdiklassar og avgiftssatsar som det måtte finna formålstenleg.

Dette stortingsvedtaket vert med dette sett i verk.

Gjeve på Oslo slott 26 mai 1939.

Under Vår hand og rikseseglet

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

26 mai. **Kongelig kunngjøring** om midlertidig omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1939.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 5 mai 1939 gjort dette vedtaket:

§ 1. Fra 1 juli 1939 erlegges til statskassen omsetningsavgift med 1 pst. av beløpene ved de salg som etter nedenstående bestemmelser er avgiftspliktige.

§ 2. Gjenstand for avgiftsplikt er, forsåvidt ikke annet framgår av det etterfølgende, ethvert salg av en vare, med mindre det skjer fra produsent enten til ervervsdrivende som omsetter vare av vedkommende slags i sin ervervsvirksomhet eller til produsent som bruker vare av vedkommende slags som råstoff eller halvfabrikat i sin vareproduksjon. Kongen eller den han bemyndiger kan bestemme at ved salg fra produsent til produsent også varer som på annen måte forbrukes under vareproduksjon, skal unntas fra avgiftserleggelse.

Bestemmelsen i første ledd gjelder uansett om salget skjer for egen eller andres regning. Skjer salget for andres regning, anses det for oppdragsgiverens salg.

Under uttrykket salg inngår også salg ved auksjon, salg til samvirkelag fra medlemmer og samvirkelags salg til medlemmer samt levering av varer som er produsert på bestilling, så framt det for produksjonen nødvendige materiale helt eller hovedsakelig er yttet av produsenten.

Det samme gjelder levering av varer i forbindelse med utførelse av en arbeidsytelse, selv om varens anvendelse inngår som et ledd i arbeidsytelsens utførelse.

Likestilt med salg er bytte og levering av varer som godtgjørelse for mottatte tjenester eller ytelser samt uttak av varer til eget bruk ved den som foretar eller lar foreta avgiftspliktig salg.

§ 3. Skjer salget fra butikk, anses det i ethvert tilfelle 26 mai. som avgiftspliktig.

Vedkommende regjeringsdepartement kan dog på søknad i enkelte tilfelle samtykke i at de i § 2 første ledd fastsatte unntak fra avgiftsplikten får anvendelse også ved salg fra butikk.

§ 4. Uansett bestemmelsene i §§ 2 og 3 er fra avgiftsplikten unntatt:

- a. Statens salg (dog ikke Vinmonopolets).
- b. Offentlig myndighets salg av inndratte varer eller hitte-gods.
- c. Salg som inngår som ledd i en tvangsfyllbyrdelse i henhold til derom gjeldende lovgivning, herunder konkursboers auksjonssalg.
- d. Ethvert salg, dog ikke fra butikk, av frembringelser av gårdsbruk med binæringer, husdyrhold og hagebruk som drives av selgeren.
- e. Ethvert salg, dog ikke fra butikk, av fersk, saltet, røket, tørret eller lutet fisk, tran, rogn, sild- og fiskemel samt skalldyr (hummer, kreps, krabbe, reker, blåskjell m. v.).
- f. Legers og dyrlegers salg i henhold til den derom gjeldende lovgivning av legemidler og andre ting som brukes i sykepleien.
- g. Utgivers eller trykkers salg i enhver form av aviser og tidsskrifter samt ethvert salg av aviser og tidsskrifter ved omførsel.
- h. Bevertningssteders salg til fortæring eller bruk på stedet.
- i. Leilighetsvis salg med politiets tillatelse i velgjørende eller almenntnyttige øyemed av varer som er kjøpt eller gitt dertil.
- j. Salg til utlandet, til Svalbard eller til bruk på Svalbard samt til bruk for skip i utenriks fart, derunder skip som driver fiske eller fangst i Nordishavet, ved Grønland, Island, Svalbard eller Jan Mayen.
- k. Levering av varer i forbindelse med bygging, reparasjon eller vedlikehold av skip.
 - l. Salg, dog ikke ved auksjon, av innbo og annet løsøre enn automobiler, som den for hvis regning salget finner sted, har eid til privat bruk.
- m. Salg ved omførsel av ville bær og av ville blomster og urter.
- n. Salg av vann, gass og elektrisitet.

Vedkommende regjeringsdepartement kan unnta andre salg eller visse ledd i omsetningen fra avgiftsplikten, således

26 mai. under hensyn til salgenes ubetydelighet eller foreliggende særegne forhold.

§ 5. I denne avgiftsbeslutning forstås ved:

råstoff: En ikke bearbeidet vare som ved foredling eller bearbeidelse brukes til å danne en ny vare eller til i mekanisk eller kjemisk omdannelse å inngå som element i en sann;

halvfabrikat: En ved foredling eller bearbeidelse fremstilt vare som i produksjonsvirksomhet brukes til ved videre bearbeidelse å danne en ny vare eller til å inngå som ledd i en sann.

Under uttrykket «produsent» inngår bl. a. den som driver fiske, gårdsbruk med binæringer, husdyrhold, hagebruk, skogbruk, gruvedrift, steinbrudd og liknende samt jakt og fangst.

Likestilt med produsent er meieri som eies av leverandører, forsåvidt angår salg av frambringelse av leverandørenes gårdsbruk.

Den som driver brenning og maling av kaffe, maling og pakking av krydderier, grøping/maling av mais, blanding av kraftfôr eller modning av frukt anses ikke som produsent.

Om forståelsen av uttrykket «salg ved omførsel» gjelder hva derom er fastsatt i lov om handelsnæring av 8 mars 1935.

Om forståelsen av begrepet «butikk» kan departementet gi nærmere bestemmelser.

§ 6. Av varer som innføres her til riket erlegges ved innførselen avgift etter denne avgiftsbeslutning i tilfelle, hvor de innføres for regning av andre enn ervervsdrivende her i riket som omsetter vare av vedkommende slags i sin ervervsvirksomhet eller produsent som bruker den som råstoff eller halvfabrikat i sin vareproduksjon. Kongen eller den han myndiger kan bestemme at ved innførsel for regning av produsent også varer som på annen måte forbrukes under vareproduksjon skal unntas fra avgiftserleggelse.

For de tilfelle hvor varer ved innførselen ennå ikke er solgt av vedkommende leverandør i utlandet, gis nærmere bestemmelser av departementet.

Det som her er bestemt gjelder også varer som overføres fra Svalbard eller Jan Mayen.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i verk.

Gitt på Oslo slott 26 mai 1939.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongeleg resolusjon.

26 mai.

I medhold av lov om laks- og sjørretfiskerierne m. v. frå 27 februar 1930 § 29, jfr. § 39, vert fastsett føresegnar om forbod mot å nytta kastenot m. v. til fiske ved utlauget av Holselva, Bodalselva og Kvernhuselva i Bremsnes herad, Møre og Romsdal fylke.

Føresegnene lyder så:

Det skal vera forbodi å nytta kastenot, setjegarn eller liknande reidskap til fiske i Bafjorden innanfor ei rett line frå nordaustre spissen av Kalvøya til sør-vestre spissen av Omfarøya i Bremsnes herad, Møre og Romsdal fylke.

For reidskap som det er teki omsyn til ved skyldlegging av eigedom etter lov frå 6 juni 1863 gjeld forbodet likevel ikkje frå tysdag kl. 18 til fredag kl. 18 i den tida det er lovleg å fiska laks.

Brot på desse føresegnene vert straffa.

Desse føresegnene tek til å gjelda 1 januar 1940 og gjeld til vidare, likevel ikkje lenger enn ut året 1944.

Den nye § 4 lyder så:

§ 4. Vedtektene gjeld ikkje bensinstasjonar, bensinpumper og oljetanker i fri luft.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

Rettelse.

Side 467. Loven om lotterier m. v. av 12 mai 1939. På 22 linje ovenfra (§ 4 punkt 1) er «30» trykkfeil for rettelig: 50 pct.

Vedtaket av 14 april d. å. om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Kirkenes, Bjernevatn, Sandnes, Jakobsnes og Elvenes. Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 15 juni d. å. fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser opphører å gjelde.

Vedtekten lyder så:

§ 1.

A. Utsalgssteder for varer skal med de unntak som er nevnt nedenfor holdes lukket fra kl. 19 til kl. 8,30. På dagen før søn- og helligdager lukkes kl. 17.

På hverdager i tiden fra og med 15 juni til og med 15 september holdes lukket fra kl. 17 til kl. 8.

Påskeaften, pinseaften, julaften og nyttårsaften lukkes kl. 15.

1 mai og 17 mai lukkes kl. 10.

B. På søn- og helligdager holdes

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.

§ 2. Utsalgssteder som bare selger melk og melkeprodukter samt egg, skal på søn- og helligdager samt 1 mai og

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.